

hun besvarede enhver — venlig eller uvenlig — Tilnærmelse af Fremmede. Men især var hendes Indesluttethed bleven paafaldende, efter at hun for et Par Aar siden havde været Elev paa en Højskole og som saadan deltaget i et „Vennemøde“ inde i København, hvor blandt andre selve den gamle Grundtvig havde talt — for sidste Gang. Siden den Tid saas hun ikke ofte udenfor sin Faders Hus og Mark; og navnlig holdt hun sig ganske borte fra de undertiden temmelig frie Forlystelser, hvormed Byens Ungdom fordrev Fritimerne om Søndagen og i de lyse Sommeraftener. Derimod hørte man hende bestandig gaa og synge ved sit Arbejde i Stald og i Køkken, eller naar hun gik med Malkeaaget den lange Vej op over Markerne.

Blandt Byens Folk morede man sig undertiden lidt over hende, men fæstede sig iøvrigt ikke synderligt ved disse Egenheder. Hun var jo endnu halvt et Barn, kun nitten Aar, og desuden kendte man godt dette aparte Væsen fra andre af Egnens unge Piger, der havde været paa Højskole. Man vidste, at der altid skulde hengaa nogen Tid, inden de Unge igen fandt sig tilrette i de jævne, dagligdags Bondevaner.

. . . Imidlertid var Klokken bleven fem, og Kapellanen havde endnu ikke indfundet sig. Blandt